

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: F. H.
bytem X
zastoupen: Mgr. Marie Cilínková
advokátka
bytem Bolzanova 1, Praha 1
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2018, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2018, č.j. X **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** uhradit na náhradě nákladů řízení žalobci částku **16147 Kč**, a to ve lhůtě 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Marie Cilínkové, advokátky se sídlem Bolzanova 1, Praha 1.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2018, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo změněno k námitkám žalobce prvostupňové rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2018, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že tak, že se od 1. 5. 2018 žalobci snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 7877 Kč měsíčně.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. c) a ustanovením § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 se od 1. 5. 2018 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
3. Podkladem pro prvostupňové rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě (dále jen „OSSZ v Ostravě“) ze dne 19. 3. 2018, podle něhož žalobce byl uznán invalidním v I. stupni invalidity pro pokles pracovní schopnosti ve výši 40 % podle kapitoly XV, oddílu C, položky 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“).

II. Napadené rozhodnutí

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná shrnula svá zjištění z předcházejícího správního řízení ve věci. Žalovaná vycházela z toho, že žalobce trpí zejména následujícími zdravotními postiženími: chronický LIS s těžší statodynamickou poruchou páteře s iritačně zánikovým kořenovým syndromem L5 (slabší DF palce) vlevo (stav po operaci 2015), stav po polytraumatu dne 25. 1. 2013 jako pracovního úrazu při zásahu elektrického proudu trakčního vedení s pádem z výše 4 metrů s kómatem, dále pneumothorax vlevo a organický psychosyndrom.
5. Žalovaná nechala v námitkovém řízení vypracovat nový posudek o invaliditě ze dne 2. 7. 2018, na základě něhož byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce podle lékaře žalované je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c, tedy chronický lumboischiadický syndrom s těžší statodynamickou poruchou páteře s iritačně zánikovým kořenovým syndromem L5 (slabší DF palce vlevo Lass 70-75) – stav po operaci z roku 2015. Pokles pracovní schopnosti byl posudkem v námitkovém řízení stanoven na 50 % (horní hranice zvolené položky při využití možnosti zvýšit horní hranici o 10 % ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.).
6. Podle názoru lékaře žalované nevycházel posudkový závěr OSSZ v Ostravě ze zcela správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity nebyl posouzen podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. a ZDP. Lékařka OSSZ v Ostravě zvolila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu kožní postižení po úrazu elektrickým proudem kvalifikované podle kapitoly XV, oddílu C, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a to na horní hranici (30% pokles

pracovní schopnosti). Podle názoru lékaře žalované je však posudkově významnější zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., tedy chronický LIS s těžší statodynamickou poruchou páteře s iritačně zánikovým kořenovým syndromem L5 (slabší DF palce vlevo Lassegue 70-75), a to jako pooperační stav z roku 2015. K datu změny stupně invalidity pak lékař žalované uvedl, že změna nastala k datu 19. 3. 2018.

7. Zdravotní stav žalobce lze považovat za stabilizovaný na stávající úrovni a odpovídá horní hranici zvolené položky (kapitola XIII, oddíl E položka 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.), a to s ohledem na koincidenci reziduální poúrazové symptomatologie.
8. Žalovaná odkázala na platnou právní úpravu obsaženou v ustanovení § 41 odst. 3 ZDP a § 56 odst. 1 písm. e) ZDP a uvedla, že jelikož je od 1. 5. 2018 žalobci vyplácen invalidní důchod ve výši odpovídající invalidnímu důchodu pro invaliditu třetího stupně, snižuje se invalidní důchod na výši odpovídající invalidnímu důchodu pro invaliditu druhého stupně ode dne 1. 5. 2018.

III. Žaloba

9. Ve své žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že utrpěl úraz dne 25. 1. 2013 spočívající v zásahu elektrickým proudem z trakčního vedení a následným pádem z výšky 4 metrů, který mu způsobil mj. popáleniny II-III. stupně na 50% těla.
10. Žalobce má v důsledku svého úrazu trvalé následky - jizvy, kvadruparézu s akcentací na levostranných končetinách. Chodí o jedné francouzské berli. Dále trpí organickým psychosyndromem, má diagnostikovanou posttraumatickou stresovou poruchu. Rovněž upozornil, že ho čeká nutná operace páteře (exstirpace hernie disku L4/5 vlevo).
11. Žalobce není schopen výkonu žádné soustavné výdělečné činnosti. Je posuzován jako dělník, přičemž není schopen výkonu práce ani za mimořádných podmínek. Měla mu být stanovena posudková klasifikace podle kpt. XV, odd. C, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., tedy následky těžkého popálení na více částech těla s podstatným poklesem celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny s poklesem pracovní schopnosti ve výši 70 %.
12. Žalobce navrhl, že soud by měl přezkoumat zdravotní stav žalobce i znalcem z oboru zdravotnictví mimo Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV“).

IV. Vyjádření žalované

13. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 2. 7. 2018 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil tak, že se jedná o invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %.

14. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.
15. Vypracovaný posudek z námitkového řízení považuje žalovaná za úplný, celistvý a přesvědčivý, a proto navrhla, aby byl proveden důkaz posudkem PK MPSV.

V. Řízení před krajským soudem

16. Ze **správního spisu** žalované krajský soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci. Podle posudku OSSZ v Ostravě ze dne 15. 1. 2014 byl žalobce uznán invalidním ve třetím stupni invalidity (pokles pracovní schopnosti činil 70 %), přičemž rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla kvalifikována podle kpt. XV, odd. A, položky 7d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno ke dni 10. 12. 2013. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2014 byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ode dne 10. 12. 2013.
17. V posudku OSSZ v Ostravě ze dne 15. 2. 2016 byla u žalobce shledána invalidita třetího stupně, pokles pracovní schopnosti 70 %, přičemž rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla kvalifikována podle kpt. XV, odd. C, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s tím, že pokles pracovní schopnosti činil 60 % a byl navýšen o 10 % o ostatní poruchy, zejm. operace páteře. Podle dalšího posudku OSSZ v Ostravě ze dne 19. 3. 2018, který byl podkladem pro prvostupňové rozhodnutí žalované, invalidita prvního stupně pokles pracovní schopnosti ve výši 40 % (kapitola XV, oddíl C, položka 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.)
18. V řízení o žalobě soud nechal vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Brně ze dne 26. 3. 2019 (dále také „prvotní posudek“). Z tohoto posudku vyplývá, že PK MPSV zasedala ve složení předsedkyně komise a lékařky z oboru neurologie. Žalobce nebyl jednání komise přítomen, přičemž sdělil prostřednictvím své zástupkyně, že s projednáním věci ve své nepřítomnosti souhlasí. Žalobce byl posuzován z předložené lékařské dokumentace jako dělník (strojník). V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce podle lékařky žalované je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl C položka 1 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. pokles pracovní schopnosti hodnocen na horní hranici položky 60% i s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti, pro zvýšení nebyly shledány důvody. Datum změny invalidity ke dni 19. 3. 2018 po vzniku invalidity II. stupně je žalobce schopen výkonu výdělečné činnosti jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě.
19. Žalobce poté krajskému soudu předložil v průběhu řízení **znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, specializace posudkového lékařství zpracovaný soudním znalcem MUDr. Vítězslavem Lorencem ze dne 13. 7. 2019, který byl zpracován na objednávku žalobce. Z obsahu posudku vyplývá, že účelem znaleckého posouzení

měla být otázka stupně invalidity, jakož i rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Posudek je vystaven na připojené zdravotnické dokumentaci a vlastním vyšetření posuzovaného, které je popsáno na s. 34-35 posudku. Vyplývá z něho, že při práci dělníka na železnici dostal zásah elektrickým proudem a následně spadl z vagónu. Přetrvávají u něho somatické obtíže i duševní, zejm. křeče do rukou i nohou, hlavně při zátěži, ale někdy i v klidu. Dále ho bolí páteř hlavně v bederním úseku, je po dvou operacích páteře v letech 2015 a 2019, ale i po operaci se bolest stále šíří do levé nohy. Psychicky mívá pocity strachu, stavy únavy. Je nervóznější a má zhoršenou novopaměť. Po úrazu nemá téměř žádné aktivity, pouze plavání a kino. Schody doma zvládá. Z objektivních závěrů vyšetření znalce plyne, že žalobce je správně orientován, má znatelné jizvy po popáleninách. Na všech končetinách má dystaxii. Krční páteř má omezení do záklonu a úklonů, bez bolestí, ale v bederním úseku se spodní oblast nerozvíjí. Stoj na patách a špicích žalobce svede, chůze je o dvou francouzských berlích ale topornější s napadáním na levou nohu.

20. Z posudkového hodnocení znalce vyplývá, že zdravotní stav posuzovaného od 25. 1. 2013 odpovídá III. stupni invalidity, a to kvůli stavu po popáleninách stupně II-III. na 50% povrchu těla. Trvalé následky po popálení kůže elektrickým proudem jsou rozhodným onemocněním, přičemž se jedná o postižení uvedené v kapitole XV., odd. C, položce 1c podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. činí 60%. Pro ostatní onemocnění je důvodné ve smyslu § 3 odst. 1 (resp. 2) vyhl. č. 359/2009 Sb. dále navýšit pokles pracovní schopnosti o 10%. Příčinou je více zdravotních postižení, z nichž většina má rovněž příčinu v předmětném úrazu (zejm. popálení i jiných tkání, poranění při pádu z výšky). Za tato ostatní onemocnění lze považovat zejm. lumboischiadický syndrom s těžší statodynamickou poruchou páteře s iritačně zánikovým kořenovým syndromem L5, stavem po operaci hernie ploténky v postiženém úseku bederní páteře, recidivou těchto obtíží a nutností další operace. Je nucen dodržovat režim vertebropatů, zejm. se vyvarovat fyzickému přetěžování páteře, zvedat předměty ze země. K dalším následkům poranění elektrickým proudem znalec řadí kvadruparetické postižení končetin (ochrnutí), zhoršení koordinace pohybů a narušení schopnosti chůze. Stran psychického postižení znalec uvedl, že organický psychosyndrom zhoršuje duševní schopnosti, omezuje výkon práce obecně, a konkrétně pak zejm. schopnost učit se novému a vytrvat dle u jedné činnosti apod. V důsledku působení uvedených zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti dle zvolené položky.
21. V odpovědích na položené otázky znalec uvedl, že podle jeho názoru odpovídá zdravotní stav žalobce III. stupni invalidity a tento stav trvá i k datu napadeného rozhodnutí, přičemž jeho platnost lze ponechat trvale. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou rozsáhlé tělesné popáleniny a další následky po úrazu elektrickým proudem. Podle názoru znalce posudek PK MPSV ze dne 26. 3. 2019 podhodnocuje postižení žalobce, a to jak z hlediska rozhodného postižení, tak i ostatních postižení, mj. i posttraumatické stresové poruchy, neboť žalobce je stále v péči psychiatra.

22. Krajský soud zaslal předložený znalecký posudek na vědomí žalované. Při ústním **jednání** nařízeném na 27. 8. 2019 konaném za přítomnosti žalobce, jeho zástupkyně a zástupkyně žalované krajský soud vyslechl procesní přednesy, v nichž účastníci odkázali na svá písemná podání. Krajský soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. Dále soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 26. 3. 2019 a dal stranám možnost vyjádřit se k provedenému dokazování. K posudku se zástupkyně žalobce vyjádřila nesouhlasně a poukázala i na odlišné posouzení žalobce slovenskou nositelkou pojištění, která mu přiznala plnou invaliditu. Zástupkyně žalované uvedla, že posudek PK MPSV ze dne 26. 3. 2019 považuje za objektivní, ostatní zdravotní postižení byla zhodnocena v horní hranici zvolené položky. K návrhu na dokazování předloženým znaleckým posudkem MUDr. Vítězslava Lorence krajský soud po vyjádření žalované tomuto důkaznímu návrhu vyhověl a provedl jím důkaz. Zástupkyně žalobce vyjádřila se závěry znaleckého posudku souhlas a poukázala na znaleckou doložku, zatímco zástupkyně žalované se závěry znaleckého posudku nesouhlasila. V rámci vyjádření k výsledku dokazování znaleckým posudkem zástupkyně žalobce navrhla výslech znalce a příp. další posudek jiného znalce. Následně soud po vyjasnění důkazní situace s účastníky odročil jednání na neurčito za účelem vypracování srovnávacího posudku o invaliditě žalobce, a to PK MPSV, pracoviště Ostrava.
23. **Srovnávací posudek** vypracovaný PK MPSV pracoviště v Ostravě dne 22. 11. 2019 (dále také jen „srovnávací posudek“) byl krajskému soudu doručen dne 28. 11. 2019. Z tohoto srovnávacího posudku se podává, že PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborné neuroložky, přičemž žalobce byl jednání PK MPSV přítomen a při jednání komise vyšetřen. Z objektivního vyšetření při jednání byla konstatována hyperreflexie dolních končetin, omezená hybnost krční páteře ve všech směrech a bederní páteře v zákonu. Zhojené jizvy po popáleninách se jeví klidně jako zhojené a podstatně neomezující hybnost kloubů. Mezi podklady posudku byl zahrnut i znalecký posudek MUDr. Vítězslava Lorence ze dne 13. 7. 2019.
24. V posudkovém hodnocení PK MPSV v Ostravě uvedla, že je třeba odlišit posudkové hodnocení žalobce v době od 19. 3. 2018 (datum změny stupně invalidity) do 15. 6. 2018. V tomto období se jednalo o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kpt. XV, odd. C položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a tedy šlo o invaliditu II. stupně pro následky pracovního úrazu – zejm. popáleniny, poškození krční míchy. S přihlédnutím k dalším pouřazovým následkům (lehké reflexologické paraparéze dolních končetin a duševnímu postižení) byla stanovena horní hranice položky, tzn. pokles pracovní schopnosti v míře 60%. PK MPSV připojila pracovní rekomandaci, která v tomto období vyznívala tak, že pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nebyl žalobce schopen práce fyzicky ani středně náročné se zvedáním a přenášením těžkých břemen, ve vynucených polohách a trvale ve stoji a chůzi, ani práce psychicky nadměrně náročné a v nočních směnách. Byl schopen jen práce fyzicky zcela nenáročné, převážně v sedě s možností měnit polohu.
25. PK MPSV dále uvedla, že v období od 16. 6. 2018 nadále až k datu jednání PK MPSV v Ostravě (22. 11. 2019) došlo k významnému zhoršení zdravotního stavu ohledně

- páteřních obtíží s útlakem nervového kořene. Stav se nezlepšil a vedl ke druhé operaci páteře dne 10. 1. 2019, kdy došlo k odstranění uvolněných částí meziobratlových plotének a byl uvolněn páteřní kanál. V tomto ohledu jde o změnu posudkového závěru, neboť od uvedeného data 16. 6. 2018 se rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného stal bolestivý syndrom bederní páteře srovnatelný s postižením uvedeným v kapitole XIII., oddílu E, položce 1 písm. d přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., kdy byla stanovena horní hranice 70 % (zdravotní stav nebyl doléčen ani stabilizován, bylo možno předpokládat prodloužené hojení vč. rehabilitace). Významné změny po operaci PK MPSV při vyšetření žalobce při jednání nepozorovala. Zdravotní stav žalobce tedy od 16. 6. 2018 odpovídal třetímu stupni invalidity pro nemoc povahy obecné, přičemž do budoucna lze uvažovat o stabilizaci zdravotního stavu.
26. PK MPSV v Ostravě se dále vymezila proti hodnocení soudního znalce ve vztahu k souvislosti mezi pracovním úrazem z roku 2013 a bolestivým páteřním syndromem s útlakem nervového kořene. Podle názoru komise bolestivý páteřní syndrom nemá souvislost s pracovním úrazem z roku 2013, neboť je doložen již od roku 2006 a kořenové dráždění je doloženo již od roku 2012. Bezprostředně po úrazu nebylo prokázáno postižení bederní páteře.
27. PK MPSV v Ostravě uzavřela, že ode dne 19. 3. 2018 do 15. 6. 2018 šlo u žalobce o invaliditu druhého stupně s poklesem pracovní schopnosti nejméně o 50%, a ode dne 16. 6. 2018 se jednalo o invaliditu třetího stupně s poklesem pracovní schopnosti nejméně o 70%.
28. Krajský soud poté pokračoval v **jednání** dne 10. 2. 2020, které proběhlo za účasti žalobce, jeho zástupkyně i zástupkyně žalované. Krajský soud shrnul průběh prvního jednání ve věci. Dále provedl důkaz srovnávacím posudkem PK MPSV v Ostravě a dal příležitost stranám k vyjádření k tomuto posudku. Podle tvrzení zástupkyně žalobkyně je nelogický závěr PK MPSV, že bolestivý páteřní syndrom nemá žádnou souvislost s pracovním úrazem utrpěným v roce 2013. Toto hodnocení považuje žalobce za nesprávné a trvá na závěrech znaleckého posudku. Po analýze důkazní situace a výměně názorů mezi stranami soud vyzval strany k přednesu návrhů na doplnění dokazování. Zástupkyně žalované ponechala další možné dokazování na úvaze soudu. Zástupkyně žalobce nakonec sdělila, že nenavrhuje provedení dalšího důkazu vypracování posudkem znaleckého ústavu.
29. Za této situace krajský soud ukončil dokazování a po vyslechnutí nesouhlasného vyjádření k požadovanému přiznání náhrady nákladů řízení a přednesu konečných návrhů přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku ve věci.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex

offo), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.

24. **Žaloba je důvodná.**

30. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
31. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).
32. Krajský soud v předmětné věci nechal vypracovat v otázce stupně invalidity žalobce a jejího časového zakotvení několik posudků. Standardně vypracovávaný prvotní posudek PK MPSV ze dne 26. 3. 2019 byl vypracován v nepřítomnosti žalobce, a tedy bez jeho vyšetření. Prvotní posudek v zásadě potvrdil závěry posudku lékaře OSSZ v Ostravě ze dne 19. 3. 2018, kde byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu kvalifikována pod kapitolu XV, oddíl C položka 1 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Tento závěr však byl v rozporu se závěrem lékaře z námitkového řízení, který spatřoval rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v bolestivém páteřním syndromu (lumboischiadickém syndromu) kvalifikovaném podle kapitoly XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Tento posudek tedy sám o sobě nepředstavoval úplné a přesvědčivé posouzení zdravotního stavu žalobce, na což

žalobce ještě před prvním jednáním soudu ve věci samé reagoval tak, že si na své náklady nechal vypracovat znalecký posudek soudního znalce MUDr. Vítězslava Lorence.

33. Znalecký posudek vypracovaný na náklady žalobce zcela ve svých závěrech potvrzoval žalobní tvrzení, že invalidita žalobce ve třetím stupni ode dne 25. 1. 2013 kontinuálně až k datu posouzení znalcem odpovídá III. stupni invalidity, a to kvůli stavu po popáleninách stupně II-III. na 50 % povrchu těla. Trvalé následky po popálení kůže elektrickým proudem jsou podle znalce rozhodným onemocněním, přičemž se jedná o postižení uvedené v kapitole XV., odd. C, položce 1c podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Cestou aplikace § 3 odst. 1a 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. znalec dospěl k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce činí alespoň 70%.
34. Krajský soud se při prvním jednání zabýval závěry posudků obsažených ve správním spisu a posudků vypracovaných v soudním řízení a vzhledem k tomu, že se jak závěry o stupni invalidity žalobce, tak i závěry o rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podstatně lišily, přikročil k vypracování dalšího posudku jiného pracoviště PK MPSV za účelem srovnání posudkových hodnocení a zodpovězení klíčové otázky, zda žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní ve třetím stupni invalidity, anebo ve druhém stupni invalidity. Vycházel přitom z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č.j. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Otázka rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je z pohledu přezkumu výše přiznaného invalidního důchodu až druhořadá.
35. Krajský soud vyhodnotil srovnávací posudek PK MPSV v Ostravě ve světle uplatněných žalobních námitek i navazující procesní argumentace žalobce. Soud k tomu uvádí, že posudkové hodnocení obsažené v tomto posudku má zčásti doplňující charakter ve vztahu k prvotnímu posudku, neboť je založeno podobně jako znalecký posudek na vyšetření žalobce při jednání komise, přičemž vychází i ze znaleckého vyšetření žalobce. Je podstatné, že PK MPSV reaguje v předloženém posudku na vývoj zdravotního stavu žalobce v roce 2018 a potvrzuje opětovně závěry posudku lékaře žalované z námitkového řízení. Zásadně se tak z hlediska přesvědčivosti posudkové argumentace posiluje pravděpodobnost verze, že rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se v průběhu uplynutí několika let od prodělání pracovního úrazu (2013) změnila.
36. Krajský soud v tomto ohledu obecně připomíná, že vývoj zdravotního stavu je zcela přirozený jev i u pojištěnců postižených určitými nevratnými a nevléčitelnými onemocněními či stavy po úrazech. Nikdy není možné dopředu vyloučit, že pojištěnec, který je invalidní v důsledku velmi intenzivního a relativně stabilizovaného zdravotního postižení, nemůže být invalidizován v důsledku jiné příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Proto také pracuje platná právní úprava s mechanismy stabilizace a adaptace pojištěnce na jeho zdravotní postižení (§ 39 odst. 6 a 7 ZDP).

37. Z hlediska přesvědčivosti závěrů srovnávacího posudku krajský soud zdůrazňuje, že jeho podkladem byly všechny relevantní lékařské zprávy, jakož i předcházející posudky orgánů lékařské posudkové služby a znalecký posudek MUDr. Vítězslava Lorence. PK MPSV v předmětném posudku velmi podrobně hodnotí vývoj zdravotního stavu žalobce s ohledem na lékařskou dokumentaci, na rozdíl od znaleckého posudku, který se soustředí spíše na zdůvodnění kontinuálního efektu postižení v důsledku pracovního úrazu v roce 2013. Vliv ostatních onemocnění pak znalec hodnotí pouze v rámci možnosti zvýšení horní hranice zvolené položky podle § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.
38. PK MPSV je ve shodě se znaleckým posudkem a také posudkem OSSZ v Ostravě stran rozhodující příčiny invalidity žalobce do data 15. 6. 2018, kde panuje shoda na tom, že v celkovém obrazu zdravotního stavu žalobce dominovalo postižení po pracovním úrazu hodnocení podle kpt. XV, odd. C položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a to s poklesem pracovní schopnosti na horní hranici zvolené položky. Znalecký posudek se odlišuje pouze v navýšení poklesu pracovní schopnosti na výsledných 70 %. PK MPSV však zdůvodňuje svůj závěr tím, že horní hranice položky (pokles pracovní schopnosti v míře 60 %) je zvolena právě s ohledem na ostatní postižení žalobce, což vzhledem k nepochybné stabilizaci poúrazových následků lze vnímat jako logický a přesvědčivý závěr.
39. Zásadní rozdíl mezi srovnávacím a znaleckým posudkem je v tom, že PK MPSV nesdílí názor znalce na otázku rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ode dne 16. 6. 2018. PK MPSV adekvátně poukazuje na vývoj postižení páteře, které doznalo významné progrese, již lze ukotvit časově nejpozději k datu 16. 6. 2018. PK MPSV tento závěr rovněž přesvědčivě zdůvodňuje s poukazem na citovanou zdravotnickou dokumentaci. Posudek také hodnotí poslední prodělanou operaci páteře a dává ji do souvislosti s dříve mapovaným a dokumentovaným bolestivým páteřním syndromem. Novou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lze podle PK MPSV kvalifikovat jako bolestivý páteřní syndrom středně těžkého stupně v kapitole XIII., oddílu E, položce 1 písm. d přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., který nebyl ani doléčen, ani stabilizován.
40. Srovnávací posudek se tedy zcela shoduje s posudkem lékaře žalované z námitkového řízení co do rozhodujícího invalidizujícího postižení, nicméně je podrobněji promyšlen z hlediska přesného označení jednotlivých období, v nichž žalobce byl invalidní ve III. stupni invalidity a ve II. stupni invalidity. Shoda je i v tom, že k datu 19. 3. 2018 došlo ke změně stupně invalidity z důvodu stabilizace postižení vzniklého na základě pracovního úrazu v roce 2013. Takto situaci viděla rovněž PK MPSV, pracoviště v Brně v závěrech prvotního posudku, ovšem tato komise setrvala na tom, že tento stupeň invalidity i rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu trvaly i nadále. PK MPSV v Ostravě tento závěr modifikovala a stanovila nové datum, kdy znovu vznikla invalidita III. stupně v důsledku zdravotního postižení bolestivým páteřním syndromem (16. 6. 2018). Tyto závěry pak modifikují jinak obdobný pohled lékaře žalované z hlediska poklesu pracovní schopnosti, který k uvedenému datu opět dosáhl 70%.

41. Krajský soud považuje tento upřesněný posudkový obraz pracovní schopnosti žalobce za přesvědčivý a je to i logické vyústění zohlednění novější geneze zdravotního stavu žalobce (prodělané operace páteře vzhledem k datu vydání napadeného rozhodnutí (24. 7. 2018). Krajský soud tedy považuje srovnávací posudek PK MPSV v Ostravě za stěžejní důkaz v otázce stupně invalidity žalobce i data změny stupně invalidity. Proto již ve věci neprováděl další dokazování, neboť tento skutkový stav považoval za náležitě a řádně zjištěný. Krajský soud tedy přijal prokázané skutkové závěry, že žalobce ke dni 19. 3. 2018 přestal být invalidním ve III. stupni invalidity a byla u něho zjištěna pouze invalidita II. stupně a ode dne 16. 6. 2018 zdravotní stav žalobce odpovídal třetímu stupni invalidity.
42. Tyto závěry pak ve svém důsledku znamenají, že napadené rozhodnutí žalované je stíženou vadou při zjišťování skutkového stavu věci, neboť žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl invalidním ve III. stupni invalidity, a nemohl mu být tedy invalidní důchod snížen tak, jak to učinila žalovaná.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

43. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
44. V dalším řízení bude žalovaná vázána dokazováním provedeným krajským soudem (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) v předmětném řízení a bude povinna nově rozhodnout v souladu s vysloveným právním názorem zdejšího soudu nově v otázce výše invalidního důchodu žalobce. Za dobu, kdy žalobce pobíral invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, ačkoliv mu již vzhledem prokázanému skutkovému stavu náležel opět invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, bude žalovaná povinna přiznat žalobci doplatek na důchodové dávce.
45. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch (žaloba byla shledána jako důvodná), a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).
46. Úspěšnému žalobci vznikly náklady zastoupení advokátkou JUDr. Marií Cilínkovou. Krajský soud přiznal žalobci náhradu účelně vynaložených nákladů na právní zastoupení v rozsahu čtyř doložených úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast na prvním jednání soudu dne 27. 8. 2019 a pokračování jednání dne 10. 2. 2020 nepřesahující dvě hodiny). Soud nepřiznal účtovanou náhradu odměny za vyjádření ze dne 19. 11. 2018 a ze dne 22. 11. 2018, neboť tato vyjádření svým obsahem nebyla honorovaným úkonem právní služby. Krajský soud vycházel při stanovení částky odměny z příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě v

důchodové věci ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1.000 Kč, tedy celkem 4000 Kč. Dále krajský soud zvýšil odměnu o částku náhrady hotových výdajů ve výši 1200 Kč za zmíněných čtyři úkony po 300 Kč náhrady na jeden úkon. Celkem tedy na náhradě odměny zástupce náleží částka 5200 Kč.

47. Dále krajský soud přiznal žalobci také náhradu cestovního, které jeho zástupkyně vynaložila na cesty ke dvěma jednáním soudu ve dnech 27. 8. 2019 a 10. 2. 2020. Vycházel přitom z předložených jízdenek na veřejnou hromadnou dopravu. Proto krajský soud žalobci přiznal náhradu cestovního jeho zástupkyně ve výši 974 Kč (cesta k jednání dne 27. 8. 2019) a ve výši 438 Kč (cesta k jednání dne 10. 2. 2020), a dále přiznal i náhradu za ztrátu času v účtované výši 26 půlhodin za zmíněné dvě cesty k soudu (6,5 hodiny jedna cesta), tudíž 1300 Kč na jednu cestu, celkem tedy 2600 Kč. Soud nepřiznal účtovanou náhradu za přepravné vozidlem taxislužby. Na náhradě cestovního zástupkyně žalobce k soudu náleží tedy částka 4012 Kč.
48. Jelikož zástupkyně žalobce doložila, že je plátkyní DPH, přiznal krajský soud zvýšení náhrady odměny za zastoupení žalobce i příslušných náhrad o částku připadající na tuto daň. Žalobci náleží náhrada zastoupení advokátem ve výši 9212 Kč (bez DPH), celkem tedy 11147 Kč po zaokrouhlení na celé koruny.
49. Krajský soud dále vážil, zda je na místě přiznat žalobci náklady na vypracování znaleckého posudku ze dne ze dne 13. 7. 2019 jako hotové výdaje. K tomu se patří uvést, že žalovaná s návrhem na přiznání náhrady těchto hotových výdajů při jednání dne 10. 2. 2020 nesouhlasila. Krajský soud zvažoval nezbytnost a účelnost těchto nákladů. V soudním řízení správním standardně slouží k objasňování otázky invalidity posudky PK MPSV. Znalecký posudek je na místě dle okolností případu jen tehdy, jsou-li předložené posudky orgánů lékařské posudkové služby v rozporu. V první řadě pak má potřebu ustanovení znalce zvážit soud. V předmětné věci žalobce z vlastní iniciativy opatřil znalecký posudek, nicméně soud nepřehlédl, že se tak stalo ve vazbě na prvotní posudek PK MPSV v Brně, který jeho žalobním námitkám nepřisvědčil. Posudky vypracované ve správním řízení rovněž nebyly ve shodě. Krajský soud vzhledem k uvedenému provedl důkaz znaleckým posudkem MUDr. Vítězslava Lorence a tento posudek posloužil i jako podklad pro vypracování srovnávacího posudku PK MPSV v Ostravě.
50. Krajský soud uzavírá, že shledal tento náklad jako zčásti opodstatněný, a proto soud vyžádal od soudního znalce MUDr. Vítězslava Lorence sdělení výše odměny, kterou by požadoval dle vyhl. č. 37/1967 Sb. v případě, pokud by byl ustanoven k vypracování znaleckého posudku soudem. Znalec soudu krátkým přepisem ze dne 10. 3. 2020 sdělil, že znalečné by podle citované vyhlášky činilo 10 000 Kč. Krajský soud dále vycházel z toho, že znalecký posudek zde nebyl stěžejním důkazem v otázce stupně invalidity žalobce, ale ve výsledku splnil roli podkladu pro srovnávací posudek PK MPSV v Ostravě, na základě něhož krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav. Vzhledem k tomu, že znalecký posudek se shoduje se srovnávacím posudkem v hodnocení stupně invalidity žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí, ale neshoduje se ve stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu ani dataci vzniku invalidity, promítl krajský soud tyto skutečnosti do úvahy o nezbytnosti a účelnosti vypracovaného znaleckého posudku a dospěl k závěru, že je důvodné, aby v rámci náhrady hotových výdajů žalovaná nahradila žalobce polovinu odměny znalce dle vyhl. č. 37/1967 Sb., tedy 5000 Kč.

51. Celkem tedy náleží na náhradě nákladů řízení žalobci částka 16147 Kč, kterou je žalovaná povinna uhradit k rukám zástupkyně žalobce za podmínek uvedených ve výroku č. II tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. února 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.